

vendinger, tør jeg ikke af Hensyn til disse paatage mig Medansvaret for, at Sagen skulde strande.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem (Holger Neergaard) gjorde til min Paapegen af Faren ved § 17, som han i øvrigt anerkendte, den Bemærkning, at der kun eksisterede een Garanti derimod, nemlig at man hindrede Udstedelsen af Friaktier. I den Anledning vil jeg gerne oplyse, at det skyldes ikke det radikale Parti, at denne Udstedelse af Friaktier ikke er bleven forbudt i Koncessionen. Paa et givet Tidspunkt har der af det radikale Partis Medlemmer i Udvalget været stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Finansministeriets Samtykke krævedes til en hvilken som helst Overdragelse til Andenmand, hvad enten det var til private eller til Aktieselskaber, af nogen Del af Koncessionen, og at i Vilkaarene for Overdragelsen maatte Udstedelsen af Friaktier under en hvilken som helst Form ikke findes. Dette Vilkaar faldt jo bort, da Finansministeren vægrede sig ved overhovedet at modtage noget som helst Ændringsforslag vedrørende Samtykket til Overdragelsen. Da det radikale Parti fra Begyndelsen til Slutningen har stillet sig paa det Standpunkt, at vi tog det faktisk foreliggende som Grundlag, kunde vi ikke paatvinge Finansministeren et saadant Ændringsforslag, ej heller det dertil knyttede Vilkaar.

Schovelin: Da jeg har haft det Uheld dels paa Grund af Sygdom, dels paa Grund af Fraværelse i Udlandet at være forhindret i at deltage i den offentlige Debat, der har fundet Sted dels her i Salen, dels udenfor, om den foreliggende Sag, maa det maaske være mig tilladt at fremkomme med nogle faa Bemærkninger dels i Almindelighed, dels af speciel Natur.

Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, hører jeg naturligvis til dem, der ville stemme for det af Finansministeren stillede Forslag, der ganske falder i Traad med de Betragtninger, jeg gjorde gældende ved første Behandling med Hensyn til det nu saa ivrigt drøftede Spørgsmaal om en Reservefond. — I Anledning af det første af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag vil jeg udtale en Beklagelse over, at netop de ærede Radikale gaa til en Autoritet. Er der noget, der for en Radikal burde være ganske udelukket, er det det at gaa til en Autoritet. Jeg kan

huske, hvorledes Georg Brandes en Gang har skrevet et helt Kapitel om Autoritetens fordummende Princip. I og for sig kan jeg fra mit konservative Standpunkt særdeles godt tænke mig at gaa til en Autoritet, men det forekommer mig, at frie Tænkere burde, i alt Fald paa de Omraader, hvor de ikke behøve at lade sig dupere af Autoriteter, men kunne komme til et Resultat ved at tænke frit, følge den Fremgangsmaade. Og hvis det ærede Medlem (Ivar Berendsen) i Stedet for saaledes at lade sin Tanke binde af denne Autoritet havde tænkt frit, vilde han efter min Mening hurtigt være kommen til følgende Resultat: Reservefond og Reservefond ere to Ting. Reservefond, saaledes som det oprindeligt er tænkt, fond réservée, er at reservere den Kapital, som er udenfor Driften, fremmede Værdipapirer, saaledes, at hvis det gaar galt med Driften, har man Reservefonden at ty til. Det er det Begreb, som de meget udskregne amerikanske Truster følge; det er virkelig saaledes, at naar man tager Steel Corporation eller det store Standard Oil Company, saa have de en virkelig Reservefond, der bestaar af let realisable Værdipapirer. Derimod ere vi her i Landet komne ind paa det højst besynderlige, at Reservefonden i Virkeligheden slet ikke er en Reservefond, men en Post, der staar paa det taalmodige Regnskabspapir. Det sagde jeg allerede ved anden Behandling. Som Følge deraf opløser Spørgsmaalet sig ganske simpelt i det Øjeblik, vi staa overfor en, hvad jeg vil kalde, dansk Reservefond, altsaa naar Reservefonden faktisk kommer til at staa i Driften, med andre Ord i Ejendelene, saaledes at man, idet man vurderer Ejendelene, uvilkaarlig kommer til ogsaa at vurdere Reservefonden. Noget andet er det, hvis der foreligger en virkelig Reservefond i Værdipapirer, thi saa er det klart, at Staten kun kan tage dem til den Værdi, de i Virkeligheden besidde. Nu er, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) rigtigt bemærkede, dette Spørgsmaal til syvende og sidst væsentlig kun af finasteoretisk Interesse. Det blegner i alt Fald fuldkomment ved Siden af det overordentlig vigtige Spørgsmaal, som selve denne Sag frembyder.

Det har været mig en overordentlig Tilfredsstillelse at se, hvorledes dette Lovforslag med de dertil hørende Bilag vedrørende Koncessionen er blevet væsentlig forbedret gennem Udvalgets Arbejde. Saa-